

ling, hvortil for gymnasieskolernes vedkommende slutter sig en 3-årig gymnasieafdeling, og *tilskudsgrundlaget* er dermed ændret.

I den af folketingsudvalget angående de nævnte nye skolelove afgivne betænkning af 23. april 1958 er det da også forudsat, at de gældende tilskudsordninger for private eksamensskoler skal revideres.

Lovens §§ 1 og 2 om *betingelserne for* opnåelse af *tilskud* svarer til de hidtidige regler og hidtidig praksis med en række — til dels redaktionelle ændringer, som er en følge af den i indledningen omtalte nye skoleordning.

Ifølge § 3, stk. 1, beregnes *statstilskuddet* til *private gymnasieskoler* for hver time i vedkommende skole til 80 pct. af brutto-udgiften — derunder forrentning og afskrivning — pr. time i det pågældende finansår ved driften af *samlige af stat eller kommune drevne gymnasieskoler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner*. For timer i *realafdelingen* kan tilskud efter denne regel dog ikke beregnes for mere end 2 klasser på hvert klassetrin; for timer i overskydende klasser beregnes tilskuddet efter den for realskolerne gældende regel i stk. 2 (66²/₃ pct), se nedenstående bemærkninger.

Efter den hidtidige ordning udgjorde tilskuddet to tredjedele af de nævnte udgifter. Da skolerne skal følge den offentlige skoles lønninger, og da priser og lønninger i de senere år har været konstant stigende, er den tredjedel af udgifterne, som skolerne ifølge tilskudsordningen selv har skullet søge dækket gennem opkrævning af skolepenge, steget år for år. For at undgå en forskydning i elevernes sociale rekruttering har skolerne ikke villet påligne skolepengene hele denne stigning, og det har derfor været nødvendigt for dem at administrere meget sparsommeligt med den virkning, at bygninger, inventar og samlinger ikke er fornyet og forøget i tilstrækkeligt omfang. Hertil har også medvirket, at de af denne tilskudsordning omfattede skoler ikke har haft samme adgang til statslån på gunstige vilkår som flere andre private skoler (folkehøjskoler m. fl.).

Denne allerede før lønningslovene af 7. juni 1958 eksisterende tilstand er nu yderligere væsentlig skærpet, fordi de nye lønningslove og en ny lønningsvedtægt for Københavns kom-